

Sygn. akt: I C 1014/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Mikos-Bednarz
Protokolant:	Emilia Romanik

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2018 r. w Ostrołęce

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku Spółdzielczego w O.

przeciwko M. K.

i P. K. (1) (w stosunku do którego orzeczono prawomocnie nakazem zapłaty z dn. 27 sierpnia 2018 r. sygn. akt I Nc 114/18)

o zapłatę

orzeka:

1. wobec pozwanego M. K. powództwo oddala;
2. zasądza od powoda Banku Spółdzielczego w O. na rzecz pozwanego M. K. kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powodowy Bank Spółdzielczy w O. pozwem o wydanie nakazu zapłaty wniósł o zasądzenie od pozwanych P. K. (1) solidarnie z poręczycielem M. K. kwoty 166.495,48zł wraz z należnymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 10 % w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 159.000,00zł poczynając od dnia 9 maja 2018r. do dnia zapłaty oraz obciążanie solidarnie pozwanych kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powodowy Bank reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika wskazał, że umową nr (...) z dnia 21 kwietnia 2017r. udzielił kredytobiorcy kredytu obrotowego w kwocie 160.000,00 zł. Powyższy kredyt w okresie do dnia 8 maja 2018r. został spłacony zaledwie w kwocie 1.000,00 zł, a należne do spłaty za ten okres odsetki to kwota 7.495,48 zł. Wobec zaprzestania spłaty kredytu powód pismem z dnia 8 maja 2018r. wypowiedział umowę kredytu i wezwał do natychmiastowej spłaty zadłużenia o czym poręczyciel kredytu był również powiadomiony.

Dnia 27 sierpnia 2018r. w postępowaniu upominawczym pod sygn. akt I Nc 114/18 wydany został nakaz w postępowaniu upominawczym (k. 51).

W ustawowym terminie sprzeciw od nakazu zapłaty wniósł pozwany M. K. wskazany przez powoda jako odpowiedzialny z tytułu poręczenia.

W sprzeciwie pozwany M. K., za pośrednictwem zawodowego pełnomocnika, zawniósł o oddalenie powództwa w całości wobec jego osoby i obciążenie powoda kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu sprzeciwu podniesiono po pierwsze, zarzut nieistnienia zobowiązania z uwagi na brak skuteczności wypowiedzenia umowy kredytu obrotowego, bowiem nie wskazano podstawy wypowiedzenia kredytu (błędnie przywołano postanowienia umowy), po drugie zarzut braku legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanego M. K., bowiem powodowy Bank nie wskazał podstawy jego odpowiedzialności.

W stosunku do pozwanego kredytobiorcy P. K. (1) nakaz zapłaty wydany postępowaniu upominawczym pod sygn. akt I Nc 114/18 uprawomocnił się z dniem 24 września 2018r. wobec nie złożenia sprzeciwu.

(dowód skutecznego doręczenia nakazu zapłaty k. 53).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. K. (1) jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) w O. przy ul. 26 maja 14, w dniu 21 kwietnia 2017r. zawarła z powodowym Bankiem Spółdzielczym z siedzibą w O. umowę o kredyt obrotowy nr (...) na kwotę 160.000 zł. Zgodnie z postanowieniami umowy powodowy Bank udzieli pozwanemu P. K. (1) kredytu obrotowego na okres od dnia 21.04.2017r. do 30.04.2022r. z wykorzystaniem na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej. Zgodnie z § 8 umowy jako prawne zabezpieczenie spłaty udzielonego kredytu, a także innych związanych z kredytem należności miało stanowić:

- 1) pełnomocnictwo do dysponowania środkami na rachunku bieżącym kredytobiorcy prowadzonym w powodowym Banku,
- 2) weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową,
- 3) poręczenie wekslowe – M. K..

Odpisy dokumentów związanych z ustanowionym zabezpieczeniem z pkt. 1-3 zostały załączone do umowy kredytu obrotowego.

W § 10 ust. 2 umowy postanowiono, że o powstaniu zadłużenia przeterminowanego Bank niezwłocznie powiadamia kredytobiorcę i osoby będące dłużnikami Banku z tytułu zabezpieczenia kredytu w formie pisemnych monitów. W dalszym § 12 ustępn. 2, Bank zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia umowy kredytu w przypadku nie dotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielonego kredytu, w szczególności niespłacenia przez kredytobiorcę zadłużenia w terminie określonym w umowie lub monitach (pkt.2). Okres wypowiedzenia ustalono na 30 dni liczone od daty doręczenia zawiadomienia (ustępn. 3 § 12). Po upływie terminu wypowiedzenia umowy kredytu kredytobiorca zobowiązany został do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi za okres korzystania z kredytu (ustępn. 5 § 12). Wypowiedzenie kredytu nie ograniczało Banku w wykonywaniu innych uprawnień określonych w umowie (ustępn.7 § 12). Umowa kredytu obrotowego została podpisana przez powodowy Bank Spółdzielczy i pozwanego P. K. (1). Umowa kredytu obrotowego nie zawiera oświadczenia złożonego w formie pisemnej przez pozwanego M. K. o poręczeniu kredytu (w samej umowie czy też w oddzielnym dokumencie).

(dowody: umowa kredytu obrotowego k.8-11, harmonogram spłat k.12-13, pełnomocnictwo na zabezpieczenie k. 14).

Zabezpieczeniem spłaty kredytu był weksel in blanco podpisany przez pozwanego P. K. (1) jako wystawcę weksla oraz opatrzony zapisem „poręczam K. M.”. Jednocześnie pozwany P. K. (1) jako kredytobiorca i wystawca weksla oraz pozwany M. K. jako poręczyciel za wystawcę weksla złożył „deklarację do weksla in blanco (poręczonego)”. Zgodnie z deklaracją wekslową Bank miał prawo wypełnić pozostawiony do jego dyspozycji weksel, w przypadku

nie uregulowania przez P. K. (1), prowadzącego działalność gospodarczą, należności wynikającej z umowy o kredyty obrotowego z dnia 21.04.2017r. nr (...) udzielonego w kwocie 160.000,00zł powiększonej o odsetki, prowizję i koszty Banku.

Wypełniony weksel, posiadacz weksla będzie uprawniany przedstawić do zapłaty wystawcy weksla własnego, a w przypadku nie zapłacenia sumy wekslowej w terminie, wystąpić o wydanie nakazu zapłaty. W przedmiotowej deklaracji powodowy Bank miał prawo opatrzyć weksel terminem płatności według swego uznania zawiadamiając pozwanego na 7 dni przed terminem płatności. Jako miejsce płatności weksla wskazano siedzibę Banku. Pozwany P. K. (1) zobowiązał się do każdorazowego informowania Banku o zmianie adresu i upoważnił Bank do komisyjnego zniszczenia weksla w przypadku jego nieodebrania w terminie 30 dni od całkowitej spłaty należności z umowy. Pod tą częścią weksla podpisał się pozwany P. K. (1) jako wystawca weksla.

Dalsza część deklaracji wekslowej podpisana przez pozwanego M. K. jako poręczyciela zawiera oświadczenie, że poręcza solidarnie za wystawcę weksla, że wyraża zgodę na treść powyższej deklaracji i jednocześnie oczekuje powiadomienia o wypełnieniu weksla na 7 dni przed upływem terminu jego płatności listem poleconym.

(dowody: kopia weksla in blanco k. 15, deklaracja wekslowa k. 16).

Następnie w dniu 20.12.2017r. strony umowy kredytowej, podpisały aneks nr (...) do umowy, którym wydłużono okres udzielenia kredytu i jego ostatecznej spłaty do 31.03.2023r. Na aneksie i harmonogramie spłat podpis złożył również pozwany M. K..

(dowody: aneks i harmonogram spłat k. 46-48).

Pismami z dnia 6 lutego 2018r. powodowy Bank wystosował wezwania do zapłaty w terminie 14 dni skierowane do pozwanego P. K. (1) i pozwanego M. K. wskazując zaległość na kwotę 4.646,60 zł.

(dowody: wezwania do zapłaty i potwierdzenia doręczenia k.26-29).

Dnia 9 kwietnia 2018r. kolejne wezwanie do zapłaty w terminie 14 dni skierowano do pozwanego P. K. (1) i do wiadomości pozwanego M. K. wskazując zaległość na kwotę 6.445,70 zł.

(dowody: wezwania do zapłaty i potwierdzenia doręczenia k.22-26).

Następnie powołując się błędnie na § 14 i 17 umowy o kredyt obrotowy powodowy Bank w piśmie z 8 maja 2018r. skierowanym do pozwanego P. K. (1) i przekazanym do wiadomości pozwanemu M. K. powodowy Bank wypowiedział pozwanemu P. K. (1) umowę kredytu, wzywając jednocześnie do natychmiastowej spłaty zadłużenia w kwocie 166.575,48zł w terminie 30 dni.

(dowody: wypowiedzenie umowy i dowody doręczenia k. 18-21).

W dniu 17 lipca 2018 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych w którym określił wymagalne zadłużenie pozwanego P. K. (1) prowadzącego działalność gospodarczą z tytułu zaciągniętego kredytu na kwotę 168.738,70 zł. Na zadłużenie składał się wymagalny kapitał w kwocie 159.000,00 zł., odsetki na dzień 16.07.2018r. w kwocie 9.568,70 zł. oraz prowizja 80,00 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku k. 30, historia zapisów księgowych k.31-32).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z uwagi na to, iż nakaz zapłaty przeciwko kredytobiorcy pozwanemu P. K. (1) wydany w postępowaniu upominawczym z dnia 27 sierpnia 2018r. w sprawie sygn.akt. I Nc 114/18 uprawomocnił się, przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu pozostała zasada odpowiedzialności drugiego pozwanego M. K., który był poręczycielem wekslowym.

Nie ulega wątpliwości, że odpowiedzialność drugiego pozwanego M. K., który złożył sprzeciw od nakazu zapłaty ma charakter solidarny z pozwanym kredytobiorcą P. K. (2), wobec którego tytuł egzekucyjny stanowi prawomocny nakaz zapłaty.

Na rozprawie pełnomocnik powodowego Banku, przyznał, że pozwany M. K. nie złożył oświadczenia o poręczeniu kredytu obrotowego, przyznał, że odpowiedzialność w/w pozwanego wobec Banku jest odpowiedzialnością wekslową, a weksel in blanco dotychczas nie został wypełniony i przedstawiony do zapłaty.

Ale mimo to, zdaniem pełnomocnika powodowego Banku i tak pozwany M. K. powinien odpowiadać, bo wiedział, że dług istnieje, nie reagował, w jego interesie nie leży przeciąganie sprawy, bo dług będzie wyższy, a weksel w każdej chwili może zostać wypełniony.

Tak przedstawione stanowisko powodowego Banku nie zasługuje akceptację, trzeba bowiem odróżnić odpowiedzialność zobowiązaniową kredytobiorcy P. K. (1) od odpowiedzialności typowo wekslowej drugiego pozwanego M. K..

Nie budzi wątpliwości Sądu, że jedynie pozwany P. K. (1) zawarł z bankiem umowę kredytu, a także, że umowa powyższa była zabezpieczona wekslem in blanco, który powodowy Bank w świetle postanowień deklaracji wekslowej mógł wypełnić i przedstawić do zapłaty aby jednym pozwem dochodzić zapłaty wobec obu pozwanych.

W oparciu o samą umowę kredytu obrotowego zawartego z pozwanym P. K. (1), wypowiedzenie tej umowy skierowane do pozwanego P. K. (1) i sporządzenie wyciągu z ksiąg Banku wskazujące na zadłużenie pozwanego P. K. (1) powodowy Bank jako kredytodawca mógł uzyskać skutecznie tytuł egzekucyjny tylko przeciwko kredytobiorcy pozwanemu P. K. (1).

Natomiast pozwany M. K. nie jest ani kredytobiorcą ani poręczycielem kredytu (w rozumieniu cywilnoprawnym). Pozwany M. K. poręczył solidarnie za wystawcę weksla P. K. (1) i jest poręczycielem wekslowym. Roszczenia więc powodowego Banku wobec jego osoby może być oparte tylko o weksel, należycie wypełniony i przedstawiony do zapłaty przed wniesieniem pozwu. Odpowiedzialność pozwanego M. K. powodowy Bank mógł więc wywodzić tylko z faktu udzielenia przez niego poręczenia wekslowego. A na dzień wytoczenia powództwa tj. 18 lipca 2018r. weksel in blanco nie został wypełniony przez powodowy Bank jako posiadacza weksla. I nie jest wystarczające samo posiadanie weksla in blanco i to jak twierdzi pełnomocnik strony powodowej, że weksel w każdej chwili może być wypełniony. Skutki odpowiedzialności wekslowej rodzi bowiem dopiero weksel należycie wypełniony i nie zapłacony.

Nie może budzić wątpliwości, że wierzytelność powodowego Banku z tytułu udzielonego kredytu obrotowego pozwanemu P. K. (1) została zabezpieczona wekslem in blanco wystawionym przez kredytobiorcę, który to weksel pozwany M. K. poręczył.

Wobec niewypełnienia weksla powodowy Bank nie może opierać swojego roszczenia wobec poręczyciela wekslowego tylko na stosunku podstawowym tj. umowie kredytu. A uzupełnienie weksla in blanco powinno nastąpić przed wniesieniem pozwu, przeciwko poręczycielowi, przy czym weksel wypełniony musi być załączony w oryginale aby strona powodowa mogła wnioskować o wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym (z uwagi na treść art. 485 § 4 k.p.c.).

A w niniejszej sprawie jak już wskazywano powyżej weksel in blanco załączony (w kopii) do pozwu nie został wypełniony.

Zgodnie z art. 30- 32 ustawy prawo wekslowe (tj.Dz.U.2016.160) zapłatę weksla można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym (aval) co do całości sumy wekslowej lub co do jej części. Poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej. Poręczyciel wekslowy, który zapłacił weksel, nabywa prawa, wynikające z weksla, przeciw osobie, za którą poręczył, i przeciw tym, którzy wobec tej osoby odpowiadają

z weksła. Poręczyciel wekslowy dopowiada wobec posiadacza weksła solidarnie z wystawcą, a dochodzenie sądowe roszczeń przeciw jednemu dłużnikowi nie tamuje dochodzenia przeciw innym dłużnikom (art. 47 prawa wekslowego).

Zobowiązanie poręczyciela wekslowego na co wskazuje powyższe uregulowanie jest zobowiązaniem samodzielnym i polega na przyjęciu odpowiedzialności wekslowej za dług wystawcy weksła. Poręczenie wekslowe jest odmienne od poręczenia cywilnego w rozumieniu art. 876 k.c. Definicja poręczenia cywilnego wyrażona w art. 876 k.c. wskazuje, że przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał, a oświadczenie poręczyciela powinno być pod rygorem nieważności złożone na piśmie. A w umowie kredytu obrotowego, czy w innym dodatkowym dokumencie nie wskazano na przyjęcie poręczenia cywilnego wręcz przeciwnie w treści umowy w § 8 pkt. 3 jako formę zabezpieczenia wskazano poręczenie wekslowe imiennie wskazanego poręczyciela wekslowego.

Jedyne co w stanie faktycznym niniejszej sprawy łączy poręczenie cywilne i poręczenie wekslowe to solidarna odpowiedzialność poręczyciela (art. 881 k.c. i art. 47 prawa wekslowego).

Poręczenie wekslowe jest odrębną instytucją od poręczenia w rozumieniu kodeksu cywilnego. Jego skutki prawne wyczerpująco normuje prawo wekslowe. Jest to zobowiązanie samodzielne i mające charakter abstrakcyjny bo przesłanką ważności poręczenia wekslowego jest wymaganie, aby poręczenia udzielono za dług formalnie istniejący i za osobę podpisaną na wekslu. Poręczający może przedstawić posiadaczowi weksła wszystkie zarzuty, jakie przysługują osobie, za którą poręczył.

Takie zróżnicowanie odpowiedzialności poręczyciela wekslowego i poręczyciela cywilnego ma swoje potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2016r. IV CSK 679/15 w którym stwierdza się, że zobowiązanie poręczyciela wekslowego ma co do zasady charakter abstrakcyjny i samodzielny. Jego skutki prawne reguluje wyłącznie prawo wekslowe, co oznacza, że w tej materii nie mają nawet posiłkowo zastosowania przepisy kodeksu cywilnego o poręczeniu. Podobnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 grudnia 2008r. II CSK 360/07.

Zobowiązanie poręczyciela (awalisty) jest - mimo swej akcesoryjności- zupełnie odrębne i nie mieści się w zobowiązaniu wekslowym. Poręczyciel wekslowy nie jest kolejną osobą zobowiązana ze stosunku podstawowego zachodzącego między wierzycielem wekslowym i dłużnikiem wekslowym. Dlatego też brak jest legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanego M. K. w sytuacji gdy powodowy Bank opiera wobec niego żądanie pozwu na skutecznym wypowiedzeniu umowy podstawowej tj. umowy kredytu obrotowego.

Podstawą odpowiedzialności pozwanego M. K. wobec powodowego Banku jest zobowiązanie wekslowe, które na dzień dzisiejszy jeszcze się nie zrealizowało bowiem nie wypełniono weksła in blanco i nie przedstawiono go do zapłaty. Pozwanego M. K. jako poręczyciela wekslowego i powodowy Bank jako wierzyciela łączy tylko zobowiązanie wekslowe. Pozwany M. K. jako poręczyciel wekslowy nie jest kolejną osobą zobowiązaną w stosunku zachodzącym pomiędzy wierzycielem wekslowym (powodowym Bankiem) i dłużnikiem wekslowym (pozwanym P. K. (1) jako wystawcą weksła).

Poręczyciela wekslowego (pozwanego M. K.) łączy z wierzycielem

(powodowym Bankiem) stosunek prawny odrębny od wystawcy weksła (pozwanego P. K. (1)) a oparty na czynności prawnej poręczenia wekslowego.

Warunkiem realizacji zobowiązania z weksła in blanco jest uzupełnienie go przez posiadacza weksła, w tym wypadku powodowy Bank jako kredytodawca i wierzyciel wekslowy, aby nadać mu elementy niezbędne do uznania dokumentu za weksel własny.

Dopóki bowiem to nie nastąpi można mówić jedynie o przyszłym zobowiązaniu oraz o przyszłej wierzytelności z weksła in blanco. Natomiast ziszczenie się warunku w postaci uzupełnienia weksła in blanco działa z mocą wsteczną tj. odnosi

skutek już od chwili wydania weksla in blanco odbiorcy (w oparciu o wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 24 listopada 2015r. I ACa 388/15) .

Niewypełnienie więc przez powodowy Bank weksla in blanco czyni przedwczesną odpowiedzialności pozwanego M. K. – poręczyciela wekslowego za dług dochodzony od pozwanego P. K. (1) ze stosunku podstawowego tj. umowy kredytu obrotowego. Pozwany M. K. nie był stroną umowy kredytu obrotowego, jak również nie zawarł z powodowym Bankiem umowy poręczenia w rozumieniu art. 876 k.c. Dlatego też żądanie pozwu skierowane przeciwko pozwanemu M. K. również jako przedwczesne musiało zostać oddalone.

Zgodnie z treścią przywołanego art. 876 § 1 k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Stosunek poręczenia powstaje na podstawie umowy pomiędzy wierzycielem, a dłużnikiem z innego stosunku zobowiązaniowego. Zobowiązanie poręczyciela cywilnego w odróżnieniu od poręczenia wekslowego jest zależne od istnienia, ważności i zakresu zobowiązania głównego. Poręczenie w trybie art. 876 § 1 k.c. obowiązuje jedynie w relacji wierzyciel - poręczyciel i staje się wymagalne w sytuacji, w której dłużnik nie wykonał ciężącego na nim zobowiązania.

Zobowiązanie poręczyciela cywilnego wygasa, gdy wygaśnie zobowiązanie główne niezależnie od przyczyny, która legła u takiego stanu rzeczy.

Wskazać należy, iż orzecznictwo wprawdzie dopuszcza możliwość przyjęcia, iż poręczenie wekslowe może być jednocześnie poręczeniem cywilnym, jednakże możliwe jest tylko, w sytuacji gdy, poręczenie wekslowe zawiera wszystkie elementy poręczenia cywilnego.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2005 r. II CK 14/05,

a szczególnie z wyrokiem z dnia 24.08.1988 r. IV PR 189/88 stwierdza się, że nie jest wyłączona możliwość potraktowania pisma zatytułowanego "deklaracja" (wekslowa) jako poręczenia cywilnego, gdy w tejże deklaracji będą wszystkie przesłanki niezbędne dla ważnego poręczenia cywilnego, w szczególności w sytuacji gdy weksel gwarancyjny "in blanco" na skutek pomyłki przy jego wypełnieniu, nie może być podstawą dochodzenia roszczenia. Jest to do zaakceptowania ale tylko w sytuacji gdy deklaracją wekslową strony obejmują swoją wolą nie tylko warunki wypełnienia weksla, ale jednocześnie jej treść musi zawierać wszystkie cechy niezbędne dla ważnego poręczenia cywilnego. Ponadto nie bez znaczenia dla oceny dokonanego poręczenia jest oświadczenie jakie złożył poręczyciel.

A w stanie faktycznym niniejszej sprawy poręczyciel wekslowy pozwany M. K. wyraźnie oświadczył, iż poręcza solidarnie za wystawcę weksla.

A dodatkowo skoro poręczeniem wekslowym przy niniejszej umowie kredytu obrotowego, posługuje się Bank - podmiot funkcjonujący na rynku finansowym, który powinien korzystać z profesjonalnych i wyspecjalizowanych służb finansowych i obsługi prawnej, przy przygotowywaniu dokumentów kredytowych, to nie sposób inaczej interpretować poręczenia wekslowego jak wskazuje na to treść deklaracji do weksla in blanco i przepisy prawa wekslowego.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, a także analizując treść umowy kredytu obrotowego i deklaracji wekslowej nie sposób przyjąć, iż poręczenie dokonane w deklaracji wekslowej jest poręczeniem cywilnym w rozumieniu art. 876 § 1 k.c. W ocenie Sądu z treści deklaracji wekslowej wynika w sposób jednoznaczny, że pozwany M. K. dokonał poręczenia wekslowego za wystawcę weksla in blanco. I dopóki weksel nie zostanie uzupełniony, a dłużnik wekslowy nie zostanie wezwany do zapłaty weksla, dochodzenie żądania skierowane przeciwko poręczycielowi wekslowemu, jest przedwczesne i nie można opierać się tylko na solidarnej odpowiedzialności obu pozwanych.

Mając powyższe na uwadze, a mianowicie po pierwsze brak legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanego M. K., a po drugie przedwczesność żądania pozwu, powództwo wobec w/w pozwanego musiało ulec oddaleniu.

Wobec przegrania przez powoda procesu, Sąd zgodnie z art. 98 k.p.c. obciążył powoda obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego kosztów procesu tj. kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 złotych (§ 2 pkt 6 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) powiększonej o opłatę skarbową od pełnomocnictwa.